

Никола Станевъ

Среща на Бенковски съ „нѣмцитѣ“

Общо безпокойство

На 21 априль 1876 г. пристигналъ въ Бѣльово за-пѣхтѣнъ дѣдо Георги Пеневъ и разказалъ, че въ Т.Пазарджикъ станалъ голѣмъ смутъ. Турцитѣ казвали, че въ Панагюрище се явили отъ невиделица руски, сръбски и бѣлгарски войници. Чаршията се затворила. Всички се изпокрили изъ кжцитѣ и избитѣ си. Мало и голѣмо пи-щѣло изъ турскитѣ махали.

Тия думи на дѣда Георги изненадали твърде много бѣльовчани. И тѣ очаквали днесъ-утре да пристигнатъ въ селото имъ освободителитѣ—ала все пакъ това ги стресна-ло. Не се минало много и турцитѣ въ Пазарджикъ се око-питили, въоръжили се съ ятагани, пищови и пушки, па тръгнали изъ бѣлгарскитѣ махали съ закана, че ще ко-лятъ християнитѣ. Скоро въ Пазарджикъ пристигнала и войска отъ Пловдивъ. Страхътъ билъ голѣмъ. Въ Бѣ-льово се носѣли какви не слухове. Председателътъ на възстаническия комитетъ свещеникъ М. Радуловъ въ Бѣльово насърдчава хората да не се плашатъ. Но . . . никой не иде въ Бѣльово и никой нищо не знае, що става въ Бѣлгария. Добро ли иде — зло ли иде? Се-лото се събира въ църква на молба. Стариятъ учитель Йорданъ Неновъ държи хубаво насърдчително слово и казва, че трѣбва всички да потърпятъ и да чакатъ на щрекъ — доброто ще дойде. Настъпва спокойствие, и всѣки тръгва по работата си. Не се минаватъ 5—6 дни посрѣдъ нощъ нѣкой почуква на свещеникъ Радуловата порта. Свещеникътъ отваря и вжтре влиза Пено Кара-джовъ отъ с. Вѣтрень, придруженъ съ селянинъ отъ